

Quin món de mones!

Lloll Bertran
Celdoni Fonoll

LLOLL BERTRAN

CELDONI FONOLL

QUIN MÓN DE MONES!

Cossetània
EDICIONS

Primera edició: març del 2006

© Lloï Bertran i Celdoni Fonoll, 2006

© Josep M. Batista, Xavier Bru de Sala, David Castillo i Josep M. Mainat,
pels seus textos

© d'aquesta edició: Cossetània Edicions

Fotografia de la coberta: Pep Ribas

Fotografia de la contracoberta:
Silvia Quiroga (*Lecturas/ Tot i més*)

Fotografia de la solapa: J. M. Morales

Fotografia de la solapa, monetes: Lloï Bertran

Dibuix pàg. 3: Lloï Bertran

Edita: Cossetània Edicions
C/ de la Violeta, 6 • 43800 Valls
Tel. 977 60 25 91
Fax 977 61 43 57
cossetania@cossetania.com
www.cossetania.com

Disseny i composició: Imatge-9, SL

Impressió: Romanyà-Valls, SA

ISBN: 84-9791-184-9

Dipòsit legal: B-13.601-06

QUIN MÓN DE MONES!

A la sortida d'un concert del grup Falsterbo Mari, a l'Espai, Enric Frigola ens va abocar, tot d'una, a la Lloïl i a mi: "M'agradaria que la Lloïl fes un programa de ràdio." Era el dia 31 d'octubre del 2002 i no feia pas gaire que l'havien nomenat responsable de Catalunya Cultura. Va passar el temps, i quan ja ens pensàvem que allò havia estat només l'expressió d'un desig, a la primavera del 2004, i ja com a sotsdirector de Catalunya Ràdio, en Frigola ens va cridar per tirar endavant el que ens havia insinuat feia temps: un xou radiofònic de Lloïl Bertran. I vam començar de posar fil a l'agulla.

De mica en mica es perfilava el programa i l'anàvem veient com un xou humorístic, satíric, divertit, amable, tendre, a la manera de la Lloïl, és clar!, amb personatges seus, cançons, versos, entrevistes, trucades dels oients i amb un tema diferent cada setmana. Teníem alguns títols possibles: *No entenc res*, *No em cap al cap...*, i, finalment, va sortir d'una manera espontània l'expressió popular *Quin món de mones!*, i així es va titular.

El dia 11 de setembre del 2004, dissabte, a la una del migdia, la Lloïl va exclamar per primer cop "Quin món de mones!" als micròfons de Catalunya Ràdio, va xisclar la mona, van començar els diàlegs tan sucosos del Ferran, la Leandra i el Vidalet, i les entrevistes, amb Josep M. Terricabres i Pilar Rahola, van trucar els oients i van sonar els primers versos i la primera cançó: *Quin món de mones!* era un fet. Ben aviat es va veure que la cosa rutllava, que anàvem per bon camí. La resposta dels oients era molt bona i el programa es consolidava. Durant la temporada 2004-2005 va ser sempre líder d'audiència en la seva hora i va acabar amb unes xifres espectaculars. La temporada 2005-2006 canvia de dia d'emissió —ara és els diumenges a la mateixa hora d'abans—, s'hi fan alguns retocs, com la incorporació dels monòlegs de la Nena, i l'audiència encara puja més.

La Lloï —i ho dic jo que, modestament, puc dir que la conec una mica— està molt i molt satisfeta d'aquesta experiència radiofònica de la qual va treure un disc amb cançons el novembre del 2005, i ara en presentem aquest llibre amb quaranta lletres de cançons —la Lloï ha col·laborat en totes, i moltes són seves— i cinquanta poemes o versots, com us plagui de dir-ho.

El capítol d'agraïments és llarg: des d'Enric Frigola, impulsor de *Quin món de mones!*, fins a tota la direcció de Catalunya Ràdio per la confiança i el suport que sempre ens ha brindat, passant pels guionistes Josep M. Batista, que també ha col·laborat en diverses cançons, i Esther Garriga; les productores Susanna Bonany i Mercè Rigual; els tècnics Júlia Aparicio, Miquel Boluda, Benja Estacio, Víctor Gassion, Dani Jiménez, Fran López, Josep M. Marsà, Ricard Portal, Salva Pou, Martí Rigol i Jordi Sánchez; el músic Isaac Fonoll; el guionista David Castillo Tenías per la col·laboració inicial en el disseny, els guions i les cançons; Xavier Bru de Sala i Josep M. Mainat per les facilitats donades en les seves lletres; tots els que en un moment o altre han col·laborat en el programa, i, és clar!, els oients. Finalment, i pel que fa al llibre, els fotògrafs Sílvia Quiroga, Pep Ribas i Juan Miguel Morales, i l'editor de Cossetània Edicions, Jordi Ferré, que hi va creure de seguida.

Com a col·laborador estretíssim de la Lloï només em resta desitjar llarga vida a *Quin món de mones!*, per tal que aquesta actriu tan singular pugui continuar escampant el seu bon humor, la seva tendresa, la seva bona llengua, els seus personatges, les seves cançons i la seva feina ben feta a través de les ones de Catalunya Ràdio, la Ràdio Nacional de Catalunya.

CELDONI FONOLL
Gener del 2006

LLOLL BERTRAN

CANÇONS DE
QUIN MÓN DE MONES!

Amb col·laboracions de Josep M. Batista, Xavier Bru de Sala,
David Castillo, Celdoni Fonoll i Josep M. Mainat

QUIN MÓN DE MONES!

En 'quest coi de món de mones
qui no va amb punyals, va amb fones,
i molts van amb metrallera,
siguin d'esquerra o de dreta.

En 'quest coi de món absurd
és molt insegur el futur.
Així com s'hi entra, se'n surt
i, sempre més, a l'atur.

En 'quest coi de món turuta
hi ha manaires —gent molt bruta
arrapada a la batuta—
que, davant dels nostres nassos,
ens fan la llesca, voraços.

En 'quest món materialista,
uns aprofitats, amb vista
i esperit d'estraperlista,
es fan amos de la pista.

En 'quest món que farà un pet,
potser només tenen dret
a viure amb el cap ben dret,
els grans tocats del bolet.

Quin món de mones, amics!
Clergues, polítics, cacics,
militars, jutges, grans rics
i mediàtics de mals tics,
ens fan morir a pessics.

Sort que en aquest món de mones,
amb més bèsties que persones,
mig món es riu de valent
de l'altre mig món. Amén.

Lletra: Celdoni Fonoll
Música: Josep Mas, "Kitflus"

Cançó inclosa al disc de Lloïl Bertran, *Quin món de mones!* (DiscMedi. Barcelona, 2005).

EL RUC AMB ROL ("All shook up", Elvis Presley)

Darrere del meu cotxe el ruc vaig enganxar,
i així tothom s'adona que sóc català.
Si vaig a Salamanca o a *Extremadura*
sabran que..., sóc català.

*Uo, uo, uo,
uo, uo!
Bé! I què?
Sóc català.*

He fet uns quants quilòmetres Espanya enllà
i quan em veuen diuen: "Un polaco va."
Però no me'ls escolto i ben cofoi jo duc
el meu ruc..., ruc català.

*Uo, uo, uo,
uo, uo!
És el
ruc català.*

Del meu país perilla, ai!, la identitat
i a recuperar-la un ruc ens ha ajudat.
Si hi ha espanyols que es foten del nostre guarà,
que no oblidin que el toro es deixa torejar.

En canvi el nostre ruc sempre es fa respectar,
és dòcil, és amable i és bo per pensar.
Però té un fort caràcter i potser cridarà:
"Indepen... dèncià!"

*Ui, ui, ui,
ui, ui!
In de
pendència.*

*Ai, ai, ai,
ai, ai!
In de
pendència.*

*Uo, uo, uo,
uo, uo!
Quin gol,
el ruc amb rol!*

Lletra: Lloï Bertran, David Castillo, Celdoni Fonoll

LES DUES ESTACIONS D'EN VIVALDI

(De *Les quatre estacions*, A. Vivaldi)

PRIMAVERA

Això ja no és primavera!
Aquest tema m'espervera!
M'altera!
I em fa pujar la tensió!

Hem arribat a uns extrems
que ningú ja no entén el temps:
farà fred o farà calor?

Quan toca d'anar abrigat,
a la platja no hi cap ni un gat.
Ni el Picó en sap l'explicació.

El temps és un espectacle!
I el món serà un hivernacle!
Débâcle!
I no s'hi veu solució!

Això ja no és primavera!
Aquest tema m'espervera!
M'altera!
I em fa perdre la raó!

Abans teníem hivern
i un estiu que mai no era etern,
primavera i també tardor.

Pro el temps està ben sonat,
o no plou o fa un gran ruixat
i, de cop, neva que fa por.

Això ja no és primavera!
Aquest tema m'espervera!
M'esvera!
Déu meu, que és empenyador!

TARDOR

Se'n va la calor
i ens avisa la tardor
que l'hivern ja ha arribat. O no?

El forat d'ozó
tot ho muda de color
i la terra diu: "No, senyor!"

Tant l'hem maltractada,
l'hem deixat baldada,
i ara hem d'aguantar, evidentment,
l'escalfament d'un món imprudent.

Torna la calor
i som en plena tardor,
no fa fred i fa xafogor.

I la pol·lució
ronda a qualsevol racó.
Tot és en perill d'extinció.

La fauna i la flora
pateixen tothora
i, a més a més, es desfà el gel
i ens diu el cel que ens vindrà d'un pèl.

Terra maltractada
t'hem deixat baldada,
i ara hem d'aguantar, evidentment,
l'escalfament d'un món imprudent.

Lletra: Lloïl Bertran, David Castillo, Celdoni Fonoll

Cançó inclosa al disc de Lloïl Bertran, *Quin món de mones!* (DiscMedi. Barcelona, 2005).

ODA A L'ALEGRIA DE LA DIETA MEDITERRÀNIA (“Oda a l’alegria”, *Novena simfonia*, L. van Beethoven)

Escolteu, tots, aquest cant que és ple d’alegria!
És el decàleg per menjar bé cada dia.
La dieta mediterrània és la més sana que hi ha al món.
Aquells que la fan, milloren de forma instantània.

L’oli d’oliva és un dels elements més essencials;
fruites, llegums, verdura, fruita seca; pa i cereals.
Els aliments sempre frescos; de làctics, beure’n diàriament:
tot tipus de formatges i iogurts, principalment.

La carn vermella, consumeu-la amb moderació,
de la processada, val més que no en feu cap gran ració.
Mengeu peix en abundància i, en canvi, els ous de tant en tant.
Per postres, fruita fresca i els pastissos sols pel sant.

L’aigua és fonamental en la nostra alimentació,
i el vi, recomanable pro sense exageració.
Feu cada dia exercici, nedar o ‘nar en bici o camineu,
o feu l’amor intensament, que no és cap vici.

Seguiu aquesta dieta i preneu sols un xic el sol,
va bé pel sucre, l’àcid úric i el colesterol.

Lletra: Lloïl Bertran

Cançó inclosa al disc de Lloïl Bertran, *Quin món de mones!* (DiscMedi. Barcelona, 2005).

CELDONI FONOLL

VERSOS DE
QUIN MÓN DE MONES!

Versos de Celdoni Fonoll escrits per a *Quin món de mones!*
i llegits per ell al programa

GUARÀ

Plantificat rere el cotxe
portem el ruc català.
De la plana a la garrotxa
tothom estima el guarà.

Ruc, ruquet, humil, pencaire
i de tossut tarannà,
al toro del vell, mal aire,
plantes cara, net i clar.

Et duem amb elegància
i amb humor per 'quí i per 'llà.
Botifarra a l'arrogància,
la ironia ens salvarà!

No espolies ni escanyes
ni el veí vols emprenyar.
Orellut i sense banyes,
visca el burro català!

8.IX.2004

TURISME DE BORRATXERA

El ciment desmesurat
la marina ha fet malbé,
i ara el turisme barat
mata el descans i el carrer.

De merda, en deixen un munt
conductes descontrolades,
pallussos de nord amunt
van i vénen a ramades.

La cridòria, l'incivisme
són el pa de cada nit,
pro el miserable egoisme
no deixa moure ni un dit.

Sols l'activa consellera
llança una clara proposta:
"Turisme de borratxera,
fora de la nostra costa!"

25.IX.2004

CANVI CLIMÀTIC

L'hivern ja no és tan hivern
i l'estiu és més estiu,
plou a barrals sobre els bots
o la secada és intensa,
volen desglaçar-se els pols,
al cel l'escut es forada,
i amenacen altres mals.

Homenets de massa fums
propagadors de molt fum
som culpables del desastre
que tot just ha començat.
Tant maltractem, ai!, la terra,
que ho pagarem car els d'ara
i molt més els que vindran.

I els Estats reprepotents
—aquells que més empastifen—
fan el sord a l'evidència.
Prou els científics prediquen,
pro, clamar en desert mesquí,
ja ho feia Joan Baptista
quan Judes era fadri.

1.X.2004

PRIMAVERA

El que encara és un verger,
aviat un desert pot ser
i la gent va passant de tot.

D'aquest bell planeta blau,
els recursos adéu-siau
i als que manen tant se'ls en fot.

Malèfic capitalisme
que et bases en l'egoisme, a
l'abisme
cauràs del teu propi llot.

Versos sobrants de "Les dues estacions d'en Vivaldi" (vegeu pàgina 13).

CUINA CAT

De Salses a Guardamar
som poble d'un antic mar,
i gaudim de bon menjar
pel cos i pel paladar.

Allioli, pa amb tomata,
amanida, fricandó,
faves, mongetes, patata,
escalivada, xató.

Allipebre, sobrassada,
carn d'olla, trinxat, calçots,
samfaina, arròs, esqueixada,
ceba, bolets i pebrots.

I de recapte la coca,
i romesco amb bacallà
—ja se'm fa aigua a la boca!—,
i, per postres, pots triar:

panellets, torrons i neules,
crema, fruita, codonyat,
carquinyolis, mones, teules,
garnatxa, cava, moscat.

Cócs, bunyols i malvasia,
vi ranci del Priorat,
mel i mató, ratafia,
i aromes de Montserrat.

No hi és pas tot aquí, és clar,
i ara caldrà concretar:
“Visca l’oli, el vi i el pa,
i el terror del menjar sa!”

9-11.X.2004

La primera estrofa i els dos últims versos, inclosos al disc de Lloïl Bertran, *Quin món de mones!* (DiscMedi. Barcelona, 2005).

ÍNDIX

Quin món de mones <i>Pròleg de Celdoni Fonoll</i>	5
LLOLL BERTRAN	
<i>Cançons de Quin món de mones!</i>	
Quin món de mones!	9
El ruc amb rol.....	11
Les dues estacions d'en Vivaldi	13
Oda a l'alegria de la dieta mediterrània	16
Maria	17
Quan els sants mengin panellets	19
Tot ben postís o la dèria pels bisturis.....	20
Prohibit prohibir	22
Les iaies i els iaïos.....	23
El saltiró dels caps de setmana (i ponts).....	24
Si em toqués la grossa	26
Remena, nena, a les rebaixes!.....	28
La caseta amb jardinet.....	30
La cançó dels barrufets catalans	32
La santa Europa.....	33
El vestir de carnaval	35
Fumando espero	38
Smoke gets in your eyes.....	40
La Pepeta / La Pepeta del segle XXI	41
La noia he, he!	42
Sóc una consumista	43
Picor, picor.....	44
Paraules d'amor..., a punt d'extingir-se	46
La cançó del pobre pi-piu	47
La vida amb mandra	48
El fantasma de l'òpera	49

Sou champions	51
Supercaligragilisticexpialidosos	53
Put the blame on mame	54
El malastruc Amadeu	55
Mones, mones	58
No hi ha bons aires	60
La sequera	61
Mama, compra'm unes botes	63
Història certa dels castells.....	65
Qualsevol nit pot sortir el sol..., per a la cançó en català.....	66
Blue moon	68
Nina de drap i de cartró.....	69
La font de Vilafant (Suite sonada).....	71
Cançó dels calés.....	74

CELDONI FONOLL

Versos de Celdoni Fonoll escrits per a Quin món de mones!

i llegits per ell al programa

Guarà.....	79
Turisme de borratxera	80
Canvi climàtic	81
Primavera.....	82
Cuina cat.....	83
Cirurgia estètica	85
Llengües marginades.....	86
Pinxo manaire	87
Quasi auca dels caps de setmana (i ponts).....	88
Tretze versots sobre la sort.....	89
Versots rebaixats sobre rebaixes de la Catalònia rebaixada	90
Als senyors de la Constitució europea	92
La santa espina..., d'Europa.....	93
Fumador actiu, fumador passiu	94
Tradicionàrius, avant!.....	95
Dècima del consum responsable.....	97
Floràlia.....	98
Cançó del manta	99

La taula de Porrera	100
Versots si fa no fa empenyats sobre la idiotesa televisiva	101
Hipocondríac	102
<i>Versos de Celdoni Fonoll, publicats o inèdits, llegits per ell</i>	
<i>a Quin món de mones!</i>	
Carnestoltes	104
Als insignes cargolaires del magne aplec del cargol de la cargolera Lleida.....	106
Amb cants d'amor	107
Cançó de la veu que enamora	109
Per un petó	111
Tudó	113
Gralla castellera	114
Rossinyol.....	115
Pit-roig.....	116
Gossos de ciutat.....	117
Arquitecte i constructor	118
Valga'm Déu, val!	120
Mussol banyut.....	122
Cuereta torrentera.....	123
Espígol	124
Farigola	125
Àrnica	126
Orenga.....	127
Saüc.....	128
Reig	130
Rossinyol.....	131
Peu de rata	132
Reig bord.....	133
Farinera borda	134
Cànem indi i altres bones herbes	135
Castanyer	136
Vesc	137
Galzeran.....	138
Grèvol.....	139